

[Evald Kristensen.]

sionsbestemmelse; det var den, der for dem virkede anstødelig. Derfor er det også fastslået i lovforslaget, at den periodiske revision af klitfredningsgrænsen med en eventuel udvidelse for øje kun vil finde sted, hvor der foreligger konkret fare for sandflugt. Det slås altså yderligere fast, at denne lov ikke er en fredningslov, men at dens formål først og fremmest er at bekæmpe sandflugten.

Lovforslaget indeholder også en mindre udvidelse af klitfredningens udstrækning, hvor den fredede havklit på enkelte steder er smallere end 100 m, idet fredningen i disse tilfælde foreslås udvidet til det bagved liggende areal inden for 100 m fra strandbredden.

Den højtærede landbrugsminister omtalte i sin fremsættelse en enkelt paragraf, § 5, som omhandler bygninger på de fredede strækninger, og her fremhævede den højtærede minister, at der efter det tidligere forslag krævedes klitmyndighedernes tilladelse til genopførelse af bygninger på fredede arealer. Det foreslås nu, at en ejer uden særlig tilladelse kan genopføre bygninger i deres hidtidige skikkelse, f. eks. efter brand eller storm. Jeg kan ikke i lovforslagets § 5 se nogen ændring, men kan læse det i bemærkningerne. I lovforslagets § 5, stk. 2, står:

„Tilbygning til eller ombygning af eksisterende bygninger eller indretninger af den i stk. 1 nævnte art må ikke finde sted uden samtykke fra klitmyndighederne. Det samme gælder genopførelse i væsentligt ændret skikkelse.“

Jeg vil gerne allerede nu henstille, at vi ser nærmere bl. a. på denne paragraf i et udvalg.

Den højtærede landbrugsminister har forladt den oprindelige ekspropriationsbestemmelse, som gav staten adgang til at ekspropriere klitter og andre arealer til beplantning m. m., men får i stedet efter § 9 en bemyndigelse til at købe eller ved mageskifte erhverve arealer langs vestkysten.

Jeg vil gerne slutte med at sige, at den større fritid og længere ferie vil gøre det nødvendigt, at der for den store brede befolkning skaffes arealer til campingpladser og lignende. Jeg håber, at den højtærede minister vil gøre sit til ved hjælp af denne lovs bemyndigelser at skaffe plads til de turister, der hvert år i stigende antal søger den smukke vestkyst.

Jeg kan tilsige mit partis støtte til en villig behandling i udvalget og til lovforslagets gennemførelse.

Heilesen: Jeg ser i det foreliggende lovforslags ændrede titel fra klitlov til lov om sandflugtens bekæmpelse en væsentlig forbedring. Jeg kan skønne, at det maskerede princip i klitlovsforslaget om sandflugtens bekæmpelse, der i virkeligheden dækker over store, urimelige indgreb i de pågældende lods-ejeres ejendomsrettigheder, på forskellige måder er forladt. Jeg erkender, at en lov om sandflugtens bekæmpelse er en nødvendighed.

Det nye, man tilstræber, er at skabe udvidelse af den eksisterende fredningslinje. Hvorvidt klitmyndighedernes forslag i så henseende er nødvendigt og påkrævet, skal jeg ikke komme ind på en nærmere omtale af, men jeg finder, at såfremt man vil inddrage nye arealer under klitfredningslinjen og man derved kommer til at berøre den private ejendomsret, da må de omhandlede fredninger ske efter overfredningsnævnets almindelige regler, således at der ydes erstatning. Det er vel også det, der er tiltænkt med lovforslagets § 9 om bemyndigelse til landbrugsministeren til at købe og mageskifte klitter m. v.

Lovforslaget berører mange menneskers interesser, først og fremmest klitejernes, og vil man fratage disse lovligte rhvervede rettigheder, må der betales derfor. Reglerne om de i § 15 omhandlede afgørelser, der træffes af de overordnede klitmyndigheder, må nøje gennemprøves i udvalget, således at man kan få afklaret, hvor store beføjelser der her er tildelt.